

Rozporządzenie Ministra Kolei

z dnia 30 października 1924 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych o zmianach i uzupełnieniach części I taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Na mocy art. 4 p. 9 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. № 57 poz. 580) zarządza się co następuje:

§ 1. W części I taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt polskimi kolejami państwowymi oraz znajdującymi się pod zarządem państwowym kolejami prywatnymi (Dz. U. R. P. z 1921 r. № 65, poz. 414) wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

Tytuł części I „Taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt polskimi kolejami państwowymi oraz znajdującymi się pod zarządem państwowym kolejami prywatnymi” otrzymuje brzmienie następujące: „Taryfa ogólna na przewóz towarów, zwłok i zwierząt kolejami żelaznymi w Polsce. Część I”.

W art. 1. skreśla się słowa „normalnotorowych i szerokotorowych”.

Art. 2. otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 2. Postanowienia wykonawcze. Odchylenia.

1. Do przepisów niniejszych mogą być wydawane postanowienia wykonawcze, które zatwierdza Minister Kolei trybem ustawowo określonym.

2. Dla pewnych szlaków, odcinków, stacyj, pociągów lub rodzajów odprawy mogą być w uwzględnieniu szczególnych stosunków za zgodą Ministra Kolei wydawane odchylenia od przepisów niniejszych.

3. Postanowienia wykonawcze tudzież odchylenia od przepisów niniejszych muszą być ogłoszone w taryfie”.

W art. 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie następujące:

„2. Taryfy muszą być względem wszystkich jednakowo stosowane”.

W art. 48, ust. 1, skreśla się słowa „omówień lub”.

W art. 51, ust. 2 słowa „przerywa się w przypadkach” zmienia się na: „zawiesza się, oprócz wypadków”.

W art. 56, ust. 1 otrzymuje nowe brzmienie następujące:

„1. Nadawca powinien zamieścić w liście przewozowym:

- a) imię i nazwisko, tudzież adres odbiorcy; (Post. Wyk.) Jako odbiorca może być wskazana jedna tylko osoba lub firma.
- b) stację przeznaczenia;
- c) miejsce dostarczenia, jeżeli ono jest inne niż stacja przeznaczenia, o ile kolej zgodzi się na dostarczenie przesyłki;
- d) oznaczenie towaru według zawartości, a przy przesyłkach drobnych oznaczenie ilości, rodzaju opakowania, cechy i numeru lub adresu każdej sztuki. Kolej może także żądać przy przesyłkach wagonowych oznaczenia zawartości towaru według ilości i rodzaju opakowania o ile właściwość towaru na to zezwala.

Przedmioty wyszczególnione w załączniku B. do przepisów niniejszych należy określać nazwami w nim ustalonymi;

(Post. Wyk.) Nazwa towaru powinna o ile możliwości ściśle odpowiadać nomenklaturze towarowej. Towary, niewyszczególnione w taryfie, należy oznaczać nazwą używaną w handlu.

- e) o ile możliwości wagę przesyłki;
- f) przy towarach, które nadawca sam wyładował, numer, znamiona własności i ładowność względnie powierzchnię wagonu;
- g) w wypadku uiszczenia opłat zgóry przy nadaniu, odpowiednie oświadczenie;
- h) ewentualnie kwotę ubezpieczenia dostawy przesyłki i kwotę zaliczenia;
- (Pos. Wyk.) Kwotę ubezpieczenia dostawy i kwotę zaliczenia należy podać literami w walucie krajowej; za oświadczenia podane tylko w cyfrach, lub w innym miejscu niż w rubryce na to przeznaczonej, kolej nie bierze odpowiedzialności.
- i) ewentualnie—żądanie, aby przesyłka po przybyciu na stację przeznaczenia pozostała na składzie kolei do czasu zgłoszenia się odbiorcy. Przy towarach wymienionych w załączniku B do przepisów niniejszych, żądanie takie jest niedopuszczalne. Żądanie odnośnie wpisać należy powyżej adresu odbiorcy słowami: „Zostawić na składzie kolei”;
- k) dokładne wymienienie załączonych dowodów celnych, podatkowych i policyjnych oraz w danym razie stacji, na której mają być załatwione formalności celne i podatkowe;
- l) miejsce i datę sporządzenia listu przewozowego;
- m) podpis i adres nadawcy.

(Post. Wyk.) I. Jako nadawca może być wskazana jedna tylko osoba lub firma.

(Post. Wyk.) II. Na wniosek nadawcy, ekspedycje towarowe mogą wypełniać listy przewozowe za opłatą, wskazaną w taryfie (Część II). Pracownik, uskuteczniający tę czynność, uważany jest za pełnomocnika nadawcy.

Ust. 6 tegoż art. 56 skreśla się. Następujące ustępy otrzymują numerację 6, 7, 8, 9.

W ust. 6. (dawnym 7) tegoż art. 56 skreśla się słowo „towaru”.

W art. 58, w ust. 3 skreśla się słowa „leżące na linii przewozu”.

W art. 60, ust. 1 a) wiersz trzeci, po słowie „brutto” wstawia się słowa „odnośnej sztuki”. W tymże ustępie: 1 a) kwoty „2 jednostki taryfowe, 0,5 jedn. tar. i 0,2 jedn. tar.” (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 136, poz. 1133) zmienia się odpowiednio na: „15 zł. 10 zł. i 5 zł.” W ust. 1 b) tegoż art. 60 kwotę „1 jednostka taryfowa” (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 136, poz. 1133) zmienia się na: „5 zł.” oraz słowa: „jeżeli to nie mogło” zmienia się: „jeżeli niezgodne z rzeczywistością oznaczenie przesyłki nie mogło”, a w końcu tegoż ustępu 1 b) dodaje się słowa „najmniej 5 złotych od przesyłki”.

W art. 61, ust. 6 otrzymuje brzmienie następujące:

„6. Wtórnik nie posiada znaczenia listu przewozowego; stanowi on dowód przyjęcia przesyłki

do przewozu i służy w szczególności za legitymację nadawcy w razie zleceń dodatkowych, oraz zastępuje list przewozowy przy reklamacjach o zwrot należności, opłaconych przy nadaniu”.

W art. 63, ust. 6 w zdaniu przedostatniem, skreśla się słowa „ekspedytorowi lub”.

W art. 64 w Post. Wyk. (Dz. U. R. P. z 1924 r. № 65, poz. 640) słowa „w paragrafie” zmienia się na „w artykule”.

W art. 65, w ust. 4 wiersz pierwszy, skreśla się słowo „przesyłki”.

W tymże art. 65, Post. Wyk. do ust. 2 (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 73, poz. 575) uzupełnia się w końcu słowami „o ile w te dni dany urząd nie załatwia czynności celnych”.

W ust. 6 tegoż art. 65 dodaje się w końcu słowa „i rozporządzenia”.

W art. 66, zdanie pierwsze ust. 1 otrzymuje brzmienie następujące:

„1. Nadawca ma prawo, jeżeli temu nie sprzeciwiają się postanowienia przepisów niniejszych, przepisy celne, podatkowe lub policyjne, albo też względ na konieczne wymagania ruchu kolejowego, wyrazić w liście przewozowym żądanie”.

W art. 68, ust. 1 otrzymuje brzmienie następujące:

„1. Kolej obowiązana jest wpisać do listu przewozowego opłaty przewozowe, oraz opłaty dodatkowe, określone na podstawie taryf obowiązujących”.

W art. 70, w Post. Wyk. II słowo „dowody” zmienia się na „dokumenty”, a słowo „dowodów” na „dokumentów”.

W art. 72, w Post. Wyk. do ust. 1 kwotę „10.000 mk.” zmienia się na „10 złotych”.

W art. 73, w ust. 7 liczbę „6” zmienia się na „8”.

W art. 74, ust. 3, słowa: „miejsca przeznaczenia” zmienia się na „miejsca dostarczenia”.

W art. 76, w ust. 1 słowa „w miejscu przeznaczenia” zmienia się na „w miejscu wydania”, ponadto w drugim zdaniu skreśla się słowa: „ekspedytorowi lub”.

W ust. 2 tegoż art. 76 słowa „miejsce przeznaczenia” zmienia się na „miejsce wydania”.

Ust. 3 tegoż art. 76 otrzymuje brzmienie następujące:

„3. Jako miejsce wydania przesyłki w myśl ust. 1 i 2 należy uważać oznaczoną przez nadawcę stację przeznaczenia (niezależnie od art. 78 ust. 1) nawet wtedy, gdy w liście przewozowym nadawca wskazał inne miejsce dostarczenia przesyłki”;

Po ust. 8 tegoż art. 76 dodaje się nowy ustęp 9 o brzmieniu następującem:

„9. Jeżeli w miejscu dostarczenia niema ekspedycji towarowej, a kolej nie stworzyła tam instytucji dla dostarczania towarów (art. 78, ust. 1) i, jeżeli także ani odbiorca ani nadawca nie postarali się o bezpośredni dalszy przewóz od stacji przeznaczenia do miejsca dostarczenia, to kolej co do dalszego przewozu ma obowiązki ekspedytora (art. 85, ust. 1)”. W zależności od tego ustęp 9 otrzymuje numerację 10, ponadto w ustępie tym słowa „na rampach wyladunkowych” zmienia się na „ze składów kolejowych”, a słowa „na placach wyladunkowych” na: „z placów wyladunkowych”

W art. 78 tytuł otrzymuje brzmienie „Dostarczenie przesyłek”.

W ust. 1 tegoż art. 78 w zdaniu pierwszym słowa: „Kolej może dostarczać i t. d. aż do słów: stacji przeznaczenia” otrzymują brzmienie następujące:

„1. Kolej może dostarczać przesyłki drobne w obrębie miejscowości, w której leży stacja przeznaczenia lub do miejscowości, leżących w pobliżu stacji przeznaczenia”.

W art. 79, w Post. Wyk. do ust. 4 kwotę „1 jednostka taryfowa” (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 136, poz. 1133) zmienia się na: „20 groszy”.

W art. 81, w ust. 3 w zdaniu drugim skreśla się słowa: „u ekspedytora albo”.

W tymże art. 81, w ust. 6 w zdaniu drugim skreśla się słowa „ekspedytorowi lub” a po słowie „sprzedaż” umieszcza się przecinek.

W tymże art. 81, ust. 1 w post. wyk. I skreśla się zdanie drugie: „Rozporządzenie i t. d.” aż do końca. Ponadto do tegoż ust. 1 dodaje się nowe Post. Wyk. II o brzmieniu następującem:

„(Post. Wyk.) II. Jeżeli nadawca, zawiadomiony bezpośrednio przez stację przeznaczenia, udziela jej bezpośrednio rozporządzenia co do przesyłki, to musi rozporządzenie swe sporządzić pisemnie na zawiadomieniu samem. Jeżeli zawiadomienie to nastąpiło telegraficznie, rozporządzenie powinno być sporządzone pisemnie z powołaniem się na telegram i z dołączeniem tegoż”.

Dotychczasowe Post. Wyk. II i III (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 93, poz. 742) do tegoż ust. 1 otrzymują numerację III i IV.

W art. 85, ust. 1 w zdaniu ostatniem, słowa „może przyjąć” zmienia na „przyjmuje”.

W ust. 2 tegoż art. 85 słowa: „miejsca ostatecznego przeznaczenia” zmienia się na: „miejsca dostarczenia”.

W art. 87, w ust. 2 skreśla się słowa: „jednakowego towaru”.

W art. 93, w tytule i tekście skreśla się słowo: „wagi”.

W art. 97, w ust. 2 po punkcie c) dodaje się nowy punkt d) o brzmieniu następującem:

- „d) roszczenie o odszkodowanie z powodu wad, które przy odbiorze nie dały się dostrzec, jeżeli:
- 1) kolej nie oświadczyła uprawnionemu gotowości sprawdzenia przesyłki na stacji przeznaczenia,
 - 2) uprawniony bezpośrednio po odkryciu szkody, najpóźniej jednak w 3 dni po odbiorze przesyłki, albo pisemnie zażąda od kolei ustalenia według postanowień art. 82, albo postawi w sądzie wniosek na obejrzenie przesyłki przez rzeczoznawców,
 - 3) uprawniony udowodni, że szkoda powstała w czasie między przyjęciem do przewozu a wydaniem”.

W tymże art. 97, ust. 2 oznaczenie punktu d) zmienia się na „e”.

W art. 99, w ust. 2 słowa: „zrzekł się” zmienia się na: „odmówił”.

W ust. 3 tegoż art. 99 skreśla się słowo: „wagi”.

W załącznikach C № 1 i C № 2 słowa: „Miejsce przeznaczenia” zmienia się na: „Miejsce dostarczenia”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 listopada 1924 r.

Minister Kolei: *Tyszka*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janicki*